

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011393
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011393.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Miroslavy Šibíkovej v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom C. D. C., E. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 27. januára 2026 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/102/2025 zo dňa 05.11.2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom (pôvodne) Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/42/2019-112 zo dňa 17.12.2019, právoplatný dňa 21.03.2020, bol A. B. odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, s podmieňaným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov, zároveň zrušil výrok o treste v trestnej veci (pôvodne) Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/13/2019, kde bol odsúdený uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Uznesením Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske č. k. PE-2T/42/2019-252 zo dňa 08.06.2022 bolo rozhodnuté tak, že súd ponecháva probačný dohľad uložený odsúdenému A. B., trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/42/2019-112 zo dňa 17.12.2019, právoplatným dňa 21.03.2020 v platnosti a podľa § 52 ods. 1 písm. a) Tr. zák. predlžuje skúšobnú dobu o 6 (šesť) mesiacov. Uznesením Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske č. k. PE-2T/42/2019-301 zo dňa 24.01.2024 bolo rozhodnuté, že odsúdený B. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a súd nariadil, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/42/2019-112 zo dňa 17.12.2019, ktorého výkon mu bol pôvodne podmieňane odložený na skúšobnú dobu v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov s probačným dohľadom, a uznesením Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/42/2019-252 zo dňa 08.06.2022 predĺženú o 6 (šesť) mesiacov vykoná so zaradením ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3Tos/28/2024-313 zo dňa 31.05.2024.

Odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov v minimálnom stupni stráženia, ktorý mu bol uložený v trestnej veci Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske sp. zn. PE-2T/42/2019, a to pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona., pričom v zrušenej trestnej veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/13/2019 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, a podľa tohto ustanovenia bol odsúdeného uložený aj predmetný súhrnný trest odňatia slobody. Odsúdený na

jeho výkon nastúpil dňa 24.07.2024, s predpokladaným dňom výkonu 24.11.2026. Formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie odsúdený splnil dňa 24.09.2025.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/102/2025 zo dňa 05.11.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Zároveň mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky spolu s nariadenými povinnosťami a obmedzeniami, a to a) podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, b) podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. príkaz v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech odsúdeného zhlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

Sťažnosť prokurátor dodatočne písomne odôvodnil nasledovne (citácie):

„Samosudca Okresného súdu Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.11.2025 vyhlásil uznesenie sp. zn. 2 Pp 102/25, ktorým bolo podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnuté o podmiennečnom prepustení odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. C., trvale bytom C. D. C., E. XXXX/X z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/42/2019 zo dňa 17.12.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. PE-2T/42/2019 zo dňa 24.01.2024 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/28/2024 zo dňa 31.05.2024, a zároveň mu súd podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad obvineným v trvaní 2 rokov a obmedzeniami a povinnosťami podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prípade odsúdeného A. B. boli splnené ako formálna tak i materiálne podmienky pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Bezprostredne po vyhlásení uvedeného uznesenia na verejnom zasadnutí intervenujúci prokurátor podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť. Dôvodom podania sťažnosti je hlavne predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená predovšetkým materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života z jeho strany v budúcnosti.

Odsúdený A. B. v odpise registra trestov vykazuje spolu tri odsúdenia. Odsúdenia nemá zahladené. Okrem iného z neho vyplýva, že v minulosti bol opakovane odsudzovaný za násilnú trestnú činnosť v podobe prečinov výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona a za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona, za ktoré mu bol postupne uložený výchovný súhrnný trest odňatia slobody, a teda nespojený s jeho bezprostredným výkonom. Nakoľko v priebehu skúšobnej doby sa odsúdený dopustil protiprávnej činnosti, súd síce nakoniec nepristúpil k samotnej premene trestu, a najskôr došlo len k predĺženiu skúšobnej doby, napriek tomu v jej priebehu sa odsúdený znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Z tohto dôvodu mu bol jednak uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (ktorý už má vykonaný) a tentoraz nakoniec teda došlo i k premene trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, pričom vykonávať ho má do 24.11.2026. V hodnotení ústavu na výkon trestu sa uvádza, že odsúdený A. B. je len čiastočne kritický k ním spáchanej trestnej činnosti, kedy takýto postoj nemôže predstavovať prejav polepšenia, keď si odsúdený svoje protiprávne konanie a jeho dôsledky ani po vykonaní významnej časti uloženého trestu odňatia slobody dostatočne nepripúšťa. Pritom však aj zmena nazerania na vlastnú trestnú činnosť je jedným z výrazom polepšenia. Správu ústavu o vnútornom nazeraní menovaného odsúdeného na ním spáchanú trestnú činnosť je pritom potrebné vyhodnotiť ako objektívnu, poskytujúcu objektívny obraz o stupni jeho nápravy. Uvedený záver hodnotenia odsúdeného z ústavu pre výkon trestu odňatia slobody, v ktorom ho aktuálne vykonáva, vypracovaného personálom Zboru väzenskej a justičnej stráže SR po profesionálnej a odbornej stránke sa podieľajúcim na prevýchove odsúdeného preto nevyzníeva v jeho prospech. Odsúdený A. B. teda len čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie. Resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je v jeho prípade stredne vysoké. Súčasne je potrebné poukázať, že ani samotný výkon trestu odsúdeným nebolo úplne bez závad, keď sa u neho vyskytol prípad porušenia interných predpisov, a to keď porušil ústavný poriadok tým, že spal v nepovolenom čase v pyžame a prikrytý

prikrývkou. Odsúdený A. B. ako už bolo spomenuté vyššie, bol podmiennečne odsúdený za násilnú trestnú činnosť. V priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa opätovne dopustil ďalšieho násilného úmyselného trestného činu, a to dokonca v čase kedy už bola predĺžená, čo malo za následok, že došlo k premene trestu. Z uvedeného je zrejmé, že si opakovane nechal ponaučenie, nevyužil možnosť, ktorú mu spoločnosť poskytla, na slobode preukázať svoje napravenie, nepolepšil sa a nevedol riadny život. Z pohľadu uvedeného možno teda jednoznačne konštatovať, že je v tomto konkrétnom prípade daná dôvodná pochybnosť o tom, či aj v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu tohto trestu skutočne povedie riadny život, a to najmä s poukazom skutočnosti, že sa kontinuálne dopúšťal násilnej trestnej činnosti. Práve naopak, keďže sa tak nestalo ani po rozhodnutí o predĺžení skúšobnej doby, je vysoko pravdepodobné, že z jeho strany opätovne dôjde k porušeniu podmienky, čo mu vôbec nie je cudzie, a že sa v priebehu súdom určenej skúšobnej doby znovu dopustí ďalšieho protiprávneho konania.

Možno tiež konštatovať, že u odsúdeného A. B. vykonávaný trest neplní len resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale najmä ochrannú funkciu, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby preto nemožno vyhodnotiť ako vecne správne. Vzhľadom k povahe trestnej činnosti, ktorej sa dopustil, a ktorá bola najmä násilného charakteru, by v prípade menovaného odsúdeného mala do popredia vystúpiť skôr represívna zložka trestu a zabezpečiť tak u neho ďalší výkon uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody ktorý, aby splnil svoj účel, by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom rozsahu. Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude po zákonom predpísanej dobe výkonu trestu automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky predpísanej zákonom, a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podmiennečné prepustenie má zmysel a význam len vtedy, ak vzhľadom k účelu trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom. Vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti je prokurátor toho názoru, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je aktuálne namiesto len počas priameho výkonu trestu odňatia, a teda penitenciárnym pôsobením, pričom jeho podmiennečným prepustením by nedošlo k naplneniu jedného zo základných cieľov trestu, ktorým je v tomto prípade najmä ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. U odsúdeného, ktorý program zaobchádzania plní len čiastočne, nie je daná dostatočná záruka, že na slobode povedie riadny život. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností podľa názoru prokurátora je potrebné v súčasnosti ešte vo vykonávaní trestu pokračovať. Odsúdený A. B. dôsledne nespĺňa všetky zákonom predpísané podmienky nevyhnutné pre formuláciu rozhodnutia o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré je potrebné splniť kumulatívne, a zavŕšiť nápravu odsúdeného výkonom celého trestu. V súčasnosti sú u neho prítomné významné pochybnosti o vedení riadneho života po jeho podmiennečnom prepustení a tiež i o neexistencii prijateľného rizika jeho recidívy, ktoré je naopak až príliš vysoké, a z toho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nemožno dôvodne predpokladať, že na slobode povedie riadny život. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2 Pp 102/25 zo dňa 05.11.2025 zrušil a súčasne podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ by mal však aj krajský súd za to, že u menovaného odsúdeného došlo k splneniu podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie, odhliadnuc od skutočnosti, že v tomto konkrétnom prípade bolo namiesto určenie dlhšej skúšobnej doby, ako k tomu zo strany súdu došlo, za súčasného ustanovenia ďalších primeraných povinností a obmedzení za účelom umocnenia výchovného pôsobenia na odsúdeného s cieľom zabezpečenia, aby po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody došlo k eliminácii rizika recidívy z jeho strany.“

Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Ku dňu rozhodnutia o sťažnosti krajský súd ani neobdržal písomné vyjadrenie odsúdeného k podanej sťažnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhol svoje podmienené prepustenie. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním

dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý vykonáva trest odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. V minulosti vykonal jeden nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Napokon z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate len príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním. Disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený je pracovne zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu, kde vykonáva murárske práce. Jeho pracovné výsledky sú uspokojivé, za príkladné plnenie povinností mu bola udelená disciplinárna odmena vo forme povolenia balíka. Za účelom zúčastnenia sa na kultúrnom podujatí v sprievode príslušníkov mu bolo jedenkrát udelené aj mimoriadne voľno na opustenie ústavu, pričom neboli zaznamenané žiadne problémy. V rámci výsluchu sa však odsúdený vyjadril, že spolu so svojím pedagógom a psychologičkou absolvoval program druhá šanca, kde spoločne všetko dôkladne preberali. Je si vedomý, že jeho predchádzajúce správanie bolo zlyhaním, a do budúcnosti sa chce páchaniu trestnej činnosti vyhnúť. Je preto ochotný prijať akékoľvek obmedzenia a nariadenia zo strany súdu. K páchaniu trestnej činnosti je odsúdený dostatočne kritický. Ústav nakoniec odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody spolu s nariadením probačného dohľadu spolu s uložením primeraných obmedzení a povinností. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidované 3 záznamy, v predmetnej veci ide o uloženie súhrnného trestu, pričom sa jednalo o prečiny. V súčasnosti je však vo výkone trestu odňatia slobody od svojho nástupu dňa 24.07.2024 nepretržite už viac ako 15 (pätnásť) mesiacov, pričom požadovaný výchovný efekt sa u odsúdeného už dostatočne prejavil, a teda táto doposiaľ vykonaná časť výkonu trestu odňatia slobody sa javí ako postačujúca. Okresný súd v tomto smere prihliadol aj skutočnosť, že odsúdený sa poučil, je vo výkone trestu za trestný čin výtržníctva a ublíženia na zdraví, odsúdený si teda začal uvedomovať a vyhodnocovať nielen svoj kritický postoj, ale aj podľa záverov z hodnotenia ústavu si tak vytvárať i svoj kritický náhľad na spáchanú trestnú činnosť. Inak povedané, odsúdený počas výkonu trestu si nielen uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti, ale aj vytvoreniu si životných ambícií vedúcim k správne budúceho fungovaniu jeho riadneho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení.

Tieto okresným súdom „určené podmienky“ podmiennečného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného i na slobode, a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti

opakovania protiprávneho konania odsúdeného pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že okrem iných uložených povinností, práve uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti spočívajúcej v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať, v podstate rovnako majú „za prvoradý cieľ“ odstrániť príčinu páchania trestnej činnosti odsúdeného.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.